

dighederne, idet disse har adgang til en større del af sagens materiale end klageren. Efter den gældende forretningsgang oplyses klagesagerne af landsskatterettens kontorer. Når arbejdet hermed er afsluttet, får ligningsdirektoratet kontorets redegørelse for sagen og dets forslag til afgørelse forelagt til udtalelse. Det sker ved udlån af landsskatterettens interne arbejdsmateriale i ubearbejdet form. Det må erkendes, at ligningsdirektoratet på de skattelignende myndigheders vegne herved får adgang til mere materiale, end skatteyderne har. Som et modstykke hertil kan klagerne dog under sagens behandling have kontakt med landsskatteretten uden ligningsdirektoratets tilstedeværelse. Det må anses som absolut nødvendigt, at ligningsdirektoratet får lejlighed til at tage stilling til sagen inden voteringen.

For den gældende ordning taler især hensynet til at undgå dobbelt arbejde, idet den sparer ligningsdirektoratet for at foretage en selvstændig bearbejdelse af det materiale og de erklæringer og oplysninger, der er kommet frem under landsskatterettens kontorerers behandling, ligesom ligningsdirektoratet ikke behøver at være til stede under landsskatterettens forhandlinger med klagerne eller at pålægge lokale skattelignende myndigheder at være det og at indsende referat vedrørende disse møder til direktoratet. Det må antages, at den nu anvendte praksis formindsker ligningsdirektoratets arbejdsbyrde meget væsentligt. Det kunne eventuelt pålægges landsskatterettens kontorer at udarbejde særlige redegørelser vedrørende klagesagerne (evt. med forslag til afgørelse), når kontorets behandling er afsluttet, således at redegørelserne tillige med afskrift af afgivne erklæringer m. v. forelægges både klageren og ligningsdirektoratet til udtalelse, men herved vil arbejdet i landsskatterettens kontorer blive øget meget betydeligt og sagerens behandling tage længere tid end nu.

Efter indførelsen af loven om partsøffentlighed i forvaltningen vil klagerne have adgang til under sagen at blive bekendt med dokumenter og erklæringer og udtale sig herom. Yderligere foranstaltninger i retning af parternes ligestilling kan gennemføres uden ændring i den gældende lov, idet forretningsgangen er fastsat i bekendtgørelser, som det er hensigten at tage op til revision.

Fra forskellig side har man ønsket en øget koncentration af sagsbehandlingen om de forhold, klagen angår. Det er hidtil antaget, at en skatteansættelse, der har været undergivet påkendelse ved landsskatteretten, ikke senere kan ændres administrativt, idet lovens § 3 alene giver ligningsrådet adgang til at ændre skatterådenes ansættelser. Det må anses for

uheldigt, at en skatteansættelse, som har været forelagt for landsskatteretten, kun kan ændres ved en forligsmæssig aftale eller ved retssag. Forslagets § 1, nr. 3 og 4, tager sigte på at ændre dette forhold, således at landsskatteretten som hovedregel alene behandler de i klagen rejste spørgsmål.

Efter den gældende lov kan enhver klager begære at få adgang til at udtale sig mundtligt for landsskatteretten. I de senere år har det ikke frembudt væsentlige problemer at bringe en sådan forhandling i stand indenfor en rimelig tid, når sagens beskaffenhed tages i betragtning. Det må forudsættes, at det for det store flertal af tilfælde, hvor personlig forhandling med klageren vil være af betydning, fortsat vil være fuldt tilfredsstillende, at denne finder sted med en tjenestemand ved retten. Såfremt forholdene udvikler sig sådan, at et væsentligt større antal klagere end nu ikke vil være tilfredse med alene at forhandle med en tjenestemand ved retten, men tillige ønsker at møde for de i sagen voterende, kan det blive nødvendigt at udvide retten med yderligere 1 eller flere viceformænd og 1 eller flere andre retsmedlemmer. Arbejdsbyrden for de retsmedlemmer, der deltager i sager, hvori juridiske problemer forekommer, er dog vokset i så høj grad, at det allerede nu må anses for nødvendigt at øge antallet af medlemmer, der skal opfylde betingelserne for at være landsdommer. Det nedenfor under § 1, nr. 6, omhandlede forslag tager sigte herpå.

I overensstemmelse med landsskatteretsudvalgets indstilling stilles der i § 1, nr. 8, forslag om en udvidelse af landsskatterettens adgang til at efterprøve skønsmæssige ansættelser.

Herudover stilles der forslag om nogle ændringer af mere teknisk art.

Om de enkelte forslag bemærkes:

Til § 1, nr. 1.

Bestemmelsen om, at ligningsrådets medlemmer lønnes med honorarer, hvis størrelse fastsættes ved finansloven, er overflødig og foreslås derfor udeladt.

Til § 1, nr. 2 og 5.

Ligningsdirektoratet har hidtil i henhold til § 5 efter nærmere af finansministeren fastsatte regler skullet foretage en revision af de beregnede statskatter. For langt den overvejende dels vedkommende har skatteeftersagen nu i en årrække været udført maskinelt, og meget stor sikkerhed